A rádió mellett

VÁLNI AKARÓK KÍMÉLJENEK!

Hogy a kórházi betegeken és az uborkaszezontól egyre csüggedtebb rádiókritikuson kívül ki hallgat még műsorokat déli tizenkét órakor, meglehetősen rejtélyes. Legalább annyira, mint Agatha Christie regényei, amelyek bonyodalmait oly nehéz átlátni. S amely regények közül az egyik legérdekesebbet épp most kezdte sugározni a Petőfi rádió, hétfő délben és sorozatban.

A csüggedést azonban nem Agatha Christie okozta — tőle tudjuk, mit lehet várni —, hanem az egyre szaporodó ismétlésdömping. Vegyük csupán a hétfőt: már a délutáni mesejáték mögött ott a zárójeles jel: ismétlés. *A párizsi zeneparádéban* a *A tenger csendje* — ismétlés. A másik adón a *Közkívánatra!* cím is elárulja, újra sugároznak egy régebbi műsort. Majd este a Rádiószínházban „A főszerepben Ruttkai Éva — hangfelvételről." Persze, a *Nőuralom*, Arisztofánész komédiája, bizonyára sokakat vonz a készülék mellé 30 fokban is, mégis, sokak számára „ez már volt".

Maradnak tehát a riportműsorok, amelyek közül vasárnap kettő is megragadta a figyelmet.

A JELEN IDŐBEN

gazdasági műsor, *Vincze Péter* azonban ezúttal irodalmi igényű, szép, sokat mondó riportázst készített *„Innen van legmesszebb az ég"* címmel. Villanytól, kultúrától, emberi kezdeményezőkészségtől távoli tanyákat mutatott be a riporter igen sokoldalról, árnyaltan, kevés saját magyarázattal. Végül is az volt az igazán jó ebben a műsorban, hogy ellenpontozásszerűen azt is megmutatták: a hasonló természeti körülmények között élő emberek egy kis segítséggel és nagyon sok igyekezettel hogyan tudták megváltoztatni sorsukat.

IDE KELL HOZNUNK A NAGYVILÁGOT

— szintén irodalmi igényű, gondosan megépített szerkezetű, szép munka. *Nagy Piroska* a balmazújvárosi Veres Péter Művelődési Házban járt, és ennek kapcsán szinte pótolhatatlanul értékes feltáró munkát végzett az író egykori ismerőseit, barátait megszólaltatva.

Az ilyenfajta riportoknak remélhetőleg nincs egyetlen adással vége, várjuk a folytatásokat.

Az irodalmi műsorok közül két kiemelkedő rádiós adaptáció is volt a héten.

TÖRTÉNETEK A SZERELEMRŐL ÉS A HALÁLRÓL

— Illés Endre kisregényének rádióváltozatát *Varga Géza* rendezte. A mű az indiai Mahabharáta egyik epizódját dolgozta fel, azt az igaz szerelmet, amely a halált is legyőzi.

Nem biztos, hogy feltétlenül mai értelmezést kell találnunk, a költői szépségű mese önmagáért beszél, örök emberi dolgokról. Épp így aligha kell ahhoz magyarázat, hogy különböző irodalmi világirodalmi remekműveket *ma* bemutasson a rádió. Mindenfajta különleges alkalom, évforduló nélkül is szívesen hallgatjuk az igazán jó irodalmi feldolgozásokat — különösen, ha nem túl terjedelmesek.

A XX. SZÁZAD NAGY ÍRÓI

sorozatban *Swann szerelme*, Proust nevezetes művének egy részlete hangzott el, *Eörsi István* feldolgozásában.

Úgy látszik, elkerülhetetlen volt az elbeszélő, a narrátor alkalmazása. Noha *Básti Lajos* kitűnően oldotta meg feladatát, mégis nehézkesebbé vált az előadás, *Mensáros László*, mint Swann, ideálisnak mondható, akárcsak Odette — *Béres Ilona*. A terjedelmes regény kulcsmozzanatait sikerült Eörsi Istvánnak úgy dramatizálnia, hogy az epikai folyamatosság semmit sem vesztett sodrásából.

Hary Márta